

2014 első diavetítése a könyvtárban – egy kis csoda szombat délelőtt

- Anyu, ma milyen meséket fogunk látni a diavetítésen?
- A papíron láttam, hogy Retro mesék! Anyu, mi az a retró?
- Anyu, mit fogunk készíteni kézműveskedésen? Annyira várom már! Vajon ott lesz Rita néni is?

A kérdések csak úgy záporoztak a két kislányomtól, amíg odaértünk a könyvtárhoz, ahol a havonta megrendezésre kerülő diavetítés és kézműveskedés programja várta a gyermekeket és szüleiket. Rendszeres látogatói vagyunk a programnak, amelyet minden hónap első szombatján rendez a könyvtár. Gyermekimmel nagyon szeretjük ezeket az összejöveteleket. A diavetítés előtt bevett gyakorlat, hogy drámapedagógus vezetésével játékokat játszanak a gyermekek (ez azt a célt szolgálja, hogy az esetlegesen később érkező gyermekek is végignézhessék a teljes diavetítést). Sajnos az év első rendezvényén ez az előzetes program elmaradt.

Annál nagyobb lelkesedéssel vártuk a meséket. Minden alkalommal három mesét láthatunk; most, a januári, első rendezvényen Frakk, Pom-Pom és Mazsola került terítékre.

Külön öröm volt látni, hogy a kisgyermeket mennyire érdekelték a régi idők meséi (amikor a mese még nem a gyilkolászásról, erőszakról és a manapság sajnos egyre inkább előtérbe kerülő durvaságokról szólt): figyelték, mosolyogtak Frakk, Pom-Pom, Gombóc Artúr, Mazsola, Tádé, Manócska, Fülöpke kalandjait, amelyeknek mindig volt valamilyen tanulsága. Az is kiderült a diavetítésen, hogy sok kisgyerek ismeri ezeket a régi meséket, van, aki otthon is nézi őket. Ez nagyon jó dolog.

A diavetítésen részt vevő szülők is visszarepülhettek az időben, újraélve gyermekkorukat, amikor hétfőnként még nem volt adás a televízióban, és a régi meséket figyelve (majd utána a kézműveskedésen) újra gyermeknek érezhették magukat – ha csak egy kis időre is.

A vetítés után levonultunk abba a terembe, amely régen internet-teremként funkcionált. Ott került megrendezésre a kézműveskedés: ezúttal pulikutyát, valamint Frakk történeteinek felelevenítésére cicákat készítettünk. A gyermekek örömmel vágtak, ragasztottak, színezték, rajzoltak, csakúgy, mint a szüleik. Az elkészült műveket büszke alkotóikkal le is fényképezték, bizonyára viszontláthatjuk azokat a könyvtár Facebook-oldalán.

Köszönjük a könyvtárnak a rendezvényt, biztosak lehetnek benne, hogy mi ott leszünk a következő alkalommal is. A gyermekeim már gondolkodnak:

- Anyu, a következő diavetítés februárban lesz, akkor a farsangról lesz vajon szó? És mit fogunk készíteni a kézműveskedésen? Talán álarcot? Talán...?

A kérdéseknek se vége, se hossza. Ez így tart a következő diavetítésig és utána kezdődik előlről....
KÖSZÖNJÜK.

Baloghné Marada Mónika Tímea